

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာ၊ သာရတ္ထဒီပနီ၊ သံယုတ်အဋ္ဌကထာ။

ဒုကနိပါတ်။ ဝါလာဟကဇာတ်။ လောကပညတ္ထိကျမ်း။

ဘဂတိဒီပနီကျမ်း။

ရွှေတိုးဂါမံချိုမြင်းကြန့်လင်္ကာရင်း။

၎င်းအဖြေကျမ်း။ ၎င်းပါဌ်နိဿယ။

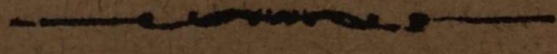
အဿကြန့်မြင်းကျမ်း။ အဿဒီပနီမြင်းကျမ်း။

စွယ်စုံကျော်ထင်ကျမ်း။ ကဝိလက္ခဏ ဒီပနီကျမ်း။

စသည်တို့ကိုအဖွဲ့ပြုပြီးလျှင်။

မြင်းရုပ်ပုံနှင့်တကွ၊ ရေးသားဘော်ပြအပ်သော။

မြင်းလက္ခဏာကျမ်း။

စီစဉ်ပုံနှိပ်သူ။

ဦးကျော်ရန်-A.T.M.။ မန္တလေးမြို့။

ပဌမနှိပ်ခြင်းစာအုပ်ရေ- ၂၀၀၀။

S.P.B.Press, Mandalay.

၁၉၁၇-ခု၊ ဒီဇင်ဘာလ။

အဘိုး-၄-ဝဲ။

၁။	မြင်းဟူသောဝေါဟာရပညတ်ကိုပြဆိုခြင်း	အကြောင်း	၁
၂။	မြင်းတို့၏အမျိုးစာတ်ကိုပြဆိုခြင်းအကြောင်း		၂
၃။	မြင်းကောင်းမြင်းမြတ်တို့၏အပြားကိုပြဆိုခြင်း	အကြောင်း	၄
၄	မြင်းဆိုးမြင်းယုတ်တို့၏အင်္ဂါလက္ခဏာများကိုပြဆို	ခြင်းအကြောင်း	၁၁
၅	အမွေး၏အပြားကိုပြဆိုခြင်းအကြောင်း		၁၂
၆	အမွေးကြီးငါးပါးကိုပြဆိုခြင်းအကြောင်း		၁၂
၇	အမွေးပွေ့ကိုပြဆိုခြင်းအကြောင်း		၁၄
၈	အသာပွေ့ကိုပြဆိုခြင်းအကြောင်း		၁၆
၉	အရိုးပွေ့ကိုပြဆိုခြင်းအကြောင်း		၁၇
၁၀	အထွေထွေပွေ့နှင့်စပ်၍ပြဆိုခြင်းအကြောင်း		၁၈
၁၁	ပွေ့ဟုခေါ်ခြင်းအကြောင်း		၁၉
၁၂	အထူးဖြစ်သောပွေ့တို့ကိုပြဆိုခြင်းအကြောင်း		၁၉
၁၃	အထူးဖြစ်သောလက္ခဏာတို့ကိုပြဆိုခြင်းအကြောင်း		၁၉
၁၄	မြင်းကောင်း၏လက္ခဏာများကိုပြဆိုခြင်းအကြောင်း		၂၀
၁၅	ရွှေတိုးဂါမံမြင်းကြန့်ကျမ်းရင်းနှင့်၊ အသာကြန့်မြင်းကျမ်း		
	အထွက်။ မြင်းတို့၏အသက်ကိုပြဆိုခြင်းအကြောင်း		၂၂
၁၆	အသာဒီပနီမြင်းကျမ်းအထွက်။ မြင်းတို့၏အသက်ကို		
	ပြဆိုခြင်းအကြောင်း		၂၃
၁၇	နွေအလိုက်စီးအပ်သောမြင်းကိုပြဆိုခြင်းအကြောင်း		၂၃
၁၈	ဖြူဖြူဆွတ်ဆွတ်မြင်းဖောင်းဝတ်။ သင့်မြတ် ဘယ်နေ့		
	သားတို့နည်းဟူသော အမေးပုစ္ဆာအရ။ စွယ်ရံ		
	ကျော်ထင်ကျမ်း၌ ပါလာသော အဖြေဝိသန္ဓေမှာ		
	လက်ကံကိုပြဆိုခြင်းအကြောင်း		၂၃

မြင်းလက္ခဏာကျမ်း။

နမောတဿ-ဘဂဝတော-အရဟတော
သဗ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ မြင်းဟူသော ဝေါဟာရပညွတ်ကိုဖြဆိုခြင်း
အကြောင်း။

မြင်းဟူသော သတ္တဝါကို။ မာဂတောသာနိက္ခိ။ ဝေါဟာရ
ပညွတ်။ သမုတ်အပ်သော အမည်နာမအဘိဓေယျသဒ္ဓါတို့ကား။
ဟယဟူ၍၎င်း။ တုရင်္ဂဟူ၍၎င်း။ တုရဂဟူ၍၎င်း။ ဝါဟဟူ၍၎င်း။
အဿဟူ၍၎င်း။ သိန္ဓဝဟူ၍၎င်း။ ခြောက်ခုသော အမည်ဖြင့် ထာ
၏။ ထိုကြောင့်။ အဘိဓာန်ကျမ်းနိက္ခိ။ ။ ဟယောတုရင်္ဂေါ တု
ရင်္ဂေါ။ ဝါဟော အသောစသိန္ဓဝေါ။ ဟူ၍ လာသည်။ ထိုခြေခံပါး
သော အမည်တို့တွင်။ မြင်းတို့သည်။ ဟယ တွင်ကြောင်းကား။
ဟယခါတ်သည်။ ဂမုခါတ်နက်ဟော ဖြစ်ရကား။ ဟယတိ ဂစ္ဆ
တိတိဟယောဟု။ ဝိပြိုဟ်ပြုရာ၏။ ။ ယောသတ္တော။ အကြင်
သတ္တဝါသည်။ ဟယတိဂစ္ဆတိ။ သွားတတ်၏။ ဣတိတတ္ထာ။ ထို
ကြောင့်။ သောသတ္တော။ ထိုသတ္တဝါသည် ဟယောနာမ။ ဟယ
မည်၏။ ။ အရကား မြင်းဟူသော သတ္တဝါရ၏။

တုရင်္ဂေါတွင်ကြောင်းကား။ ။ တုရိတ တုရိတော ဂစ္ဆတိ
တိတုရင်္ဂေါဟူ၍ ဝိပြိုဟ်ပြုရာ၏။ ။ ယောသတ္တော။ အကြင်
သတ္တဝါသည်။ တုရိတတုရိတော။ အဆောတလျှင်လျှင်။ ဂစ္ဆတိ။
သွားတတ်၏။ ဣတိတတ္ထာ။ ထိုသို့သွားတတ်သော သတ္တိကြောင့်။

တုရင်္ဂါနာမ။ တုရင်္ဂမည်၏။ ။ ၎င်းမြင်းကိုရ၏။ ။ တုရင်္ဂါ
လည်း ၎င်းဝိဋ္ဌိတ်နည်းတူပင်။

ဝဟတိတိဝါဟော။ ။ ယောသတ္တော။ အကြင်သတ္တဝါ
သည်။ ဝဟတိ။ ရှက်ဆောင်တတ်၏ဟုဆို။ ။ အသတိဘက္ခတိတိ
အသော။ ။ ယောသတ္တော။ အကြင်သတ္တဝါသည်။ အသတိ
ဘက္ခတိ။ စားတတ်၏ဆို။ ။ သိန္ဒုမြိဇာတောသိန္ဒဝေါ။ ။ ယော
သတ္တော။ အကြင်သတ္တဝါသည်။ သိန္ဒုမြိ။ သမုဒြိ၏ အနား၌။
ဇာတော။ ဖြစ်တတ်၏ ဣတိ။ ကြောင့်။ သိန္ဒဝေါ။ သိန္ဒဝမည်၏။ ။
၎င်းမြင်းကိုရ၏။ ။

မြင်းဟူသောဝေါဟာရပညပ်ကိုပြဆိုခြင်းအကြောင်းပြီး၏။

၂။ ။ မြင်းတို့၏အမျိုးစာတ်ကိုပြဆိုခြင်းအကြောင်း။

မြန်မာလူမျိုးတို့မှာ။ စားခြင်း သွားခြင်း။ လျှင်မြန်သည့်ဦးစွန်း
ရှိသတ္တဝါကို။ မြင်းဟူ၍ခေါ်သည်။ တရုတ်လူမျိုးတို့မှာ။ မ-ဟူ၍
ခေါ်သည်။ တထိုင်းလူမျိုးတို့မှာ။ ခြယ်ဟူ၍ခေါ်သည်။ ထိုထို့အ
ထူးထူးသောလူမျိုးတို့သည်။ မိမိတို့ဘာသာအားဖြင့် အသီးအ
သီးခေါ်ဆိုကြသည်။ မြင်းတို့သည် သာမညအားဖြင့် တပါးသာ။
အမျိုးအားဖြင့် ပြားသည်ကိုထိုက်၍ ဝိသေသ အားဖြင့် ခွဲသတ်
ကား။ ဆယ်ပါးရှိသည်။ ဆယ်ပါးဟူသည်ကား။

- သိန္ဒောမျိုးတပါး။
- ဝေဏာဟကမျိုးလည်းတပါး။
- ကောင်းကင်ခွဲဟူသောအမျိုးလည်းတပါး။
- တိမ်ထိုက်ကွန်မြူးဟူသောအမျိုးလည်းတပါး။
- ရွှေစင်တူနှိုင်းဟူသောအမျိုးလည်းတပါး။

ဤငါးပါးသောမြင်းမျိုးတို့သည်။ သမုဒ္ဒရာ ကောင်းကင်
ပြင်။ မြင်းမိုရ်တောင်ခြေ။ အနုဝတတ်အိုင်နား။ ပုပ္ဖါးတောင်ခြေ
တို့၌ဖြစ်သောမြင်းမျိုးတို့သည်။ မြင်းပျံတိမ်ညွန့်စားမျိုးဟူ၏။

လောမျိုးလည်းတပါး။

ထိုမျိုးလည်းတပါး။

ပွေးမျိုးလည်းတပါး။

ပုစည်းမျိုးလည်းတပါး။

မည်းမျိုးလည်းတပါး။

ဤငါးပါးသောမြင်းမျိုးတို့သည်။ လူတို့ပြည်တွင်ဖြစ်သော
မြင်းမျိုးတည်း ဤ ၂ ရပ်ကိုပေါင်းလျှင်ဆယ်ပါးဖြစ်၏။ ဝါပလေး
မျိုးဟူသောအမျိုးကွဲနှင့်သော်ကား၊ တဆယ်နှင့်တပါးဖြစ်၏။

မြင်းမျိုး-၁၀-ပါးတို့တွင်၊ သိန္ဓောမြင်း မျိုးကား။ အနိမန်
ကျည်းစေ့-ခြေလေးဘက်မည်းသည်။ ။ ဝေဏာဟကမြင်းမျိုး
ကား။ ပိုင်လျော်အဖြူရောင်-ကျောရိုးမည်း၏။ ။ ကောင်းကင်
ခွဲဟူသောမြင်းမျိုးကား။ ငယ်ဖြူခံမျိုးတည်း။ ။ တိမ်တိုက်ကွန်ဖြူ
ဟူသော မြင်းမျိုးကား။ အနိကိုယ်မွေးဝတ်ပန်း။ ခြေလေးဘက်
နွတ်သီးအမြီးမှင်ဆံလည်ဆံဦးစွန်းအာစပ်။ ဤဆယ်ပါးဖြူ၏။ ။
ရွှေစင်တူနိုင်။ ဟူသော မြင်းမျိုးကား။ အနက် စင်စင် ဝိတုန်း
တောင်တည်း။ ။ လောဟူသော မြင်းမျိုးကား။ မြုံပန်းကျယ်
သည်။ ခြေလေးဘက်ကြီးသည်။ မျက်လုံးငယ်သည်။ ။ ထိုမျိုး
ဟူသော မြင်းမျိုးကား။ သောင်းချည့်သည်။ ကျပ် သည်။ ထို
သည်။ ။ ပွေးမျိုးဟူသောမြင်းမျိုးကား။ ခြေတိုသည်။ နှုရောင်
တိုသည်။ ကိုယ်ရှည်သည်။ အမြီးရှည်သည်။ ။ ပုစည်းမျိုးဟူ
သောမြင်းမျိုးကား။ ခြေလေးဘက်ရှည်သည်။ အမြီးရှည်သည်၊
ကိုယ်တိုသည်၊ လည်တိုသည်။ ။ မည်းဟူသောမြင်းမျိုးကား။
နံ့ကိုင်းသည်။ နားရွက်ကြီးသည်။ ခြေလက်တိုသည် လည် ရှည်
သည်။ ကျောက်ကုန်းကိုင်းသည်။ အသံကျယ်သည်။ ။ အမျိုး
ကွဲ ဝါပလေး ဟူသော မြင်းမျိုးကား။ မြီးဆံ မှင်ဆံများသည်။
ကျော့ကုန်းရိုးကိုင်းသည်။ လည်သိုးသည်။ သန်စွမ်းသည်။
မြင်းတို့၏အမျိုးဇာတ်ကိုပြဆိုခြင်းအကြောင်းပြီး၏။

၃။ မြင်းကောင်း၊ မြင်းမြတ်တို့၏အပြားကို
ပြဆိုခြင်းအကြောင်း။

အာဇာနည် မြင်းမနှင့်၊ မည်းဖို သင့်မြတ်၍ ပေါက်ဖွားသော
မြင်းသည်။ အဿတိုရ်ရမြင်းမည်၏။ ထိုကြောင့်။ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂ
သံယုတ်အဋ္ဌကထာနို့က်။ ။ အဿတရန္တိ ဂဒြိဘဿ ဝဠဝါ
ယဇာတိဟုဆိုသည်။ ။ အဿတရန္တိ။ အဿတိုရ်ရ မြင်းဟု
သည်ကား။ ဂဒြိဘဿ၊ မည်းဖိုကြောင့်။ ဝဠဝါယ။ အာဇာနည်
မြင်းမနို့က်။ ဇာတိ။ ဖြစ်သောမြင်းမျိုးတည်း။ ။ ဤကားအနက်။ ။
ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ။ အင်္ဂုတ္တိရ် အဋ္ဌကထာ။ သာရတ္ထ ဒီပနိဒီကာ
စသည် တို့နို့က်လည်း။ အဿတရပုဒ်၏ အဖွင့်ကိုနည်းတူထား
သည်။

ဝဠဝဿာတိအဿဇာနိယဿ ဟူသောဂေါဇာနိယ သိန္ဓ
ဝဇာတ်အဋ္ဌကထာကိုထေဝံ၍ ဝဠဝသဒ္ဓါကို။ အာဇာနည်မြင်း
မဟူ၍အနက်ရေးလိုက်သည်။ ။ ဤကား အဿတိုရ်မြင်း၏
အကြောင်းတည်း။

အဿတိုရ်ရမြင်းမနှင့်၊ ပကတိမြင်းမျိုးသင့်မြတ်၍။ သန္တေ
ရင့်မာရှိလျှင် ဖွားခြင်းငှါ မဘတ်နှိုင်ရကား။ မြေနှိုက် ခြေလေး
ဘက်ကိုရပ်လျက်တည်သောမြင်းမအား။ လေးခုသောသစ်ငုတ်
တို့ဖြင့် ဖွဲ့ချည်ပြီးလျှင်။ ဝမ်းကိုခွဲ၍ ယူရသောမြင်းငယ်ကို။ သေဋ္ဌ
တိုရ်ရမြင်းဟုမှတ်ရမည်။ ထိုအကြောင်းကိုရည်၍။ အင်္ဂုတ္တိရ်
အဋ္ဌကထာ။ သာရတ္ထဒီပနိဒီကာများနို့က်။

တံအသေသနသဒ္ဓိံ သမ္ပယောဇေန္တိ သာဂတ္တံ ဂဏ္ဍိတော ကာ
လေသမ္ပဒတ္တ ဝိဇာယိတံ နသက္ကောတိ ပါဒေဟိ ဘုဒ္ဓိံ ပဟာရန္တိ
တိဋ္ဌတိ အထဿာစက္ကာရောပါဒေစတုသုခါ ဣဒကသုဗန္ဓိတော
ဣန္ဒိံ ဖါလေတွာပေါတကံနိဟာရန္တိ သာတက္ကောဝမရတိ။ ။
တံ ထိုအဿတိုရ်ရ မြင်းမကို၊ အသေသန။ ပကတိမြင်းမျိုးနှင့်။
သဒ္ဓိံ။ တက္က။ သမ္ပယောဇေန္တိ ရှည်စေကုန်၏။ သာ။ ထိုအဿ
တိုရ်ရမြင်းမသည်။ ဂတ္တံ သန္ဓေကို။ ဂဏ္ဍိတော။ ယူ၍။ ကာလေ။

ရင့်သောအခါသည်။ သမ္ပတ္တေ။ ရောက်လတ်သော်။ ဝိစာယိတုံ။
 ဖွားအံ့သောငှါ။ နသက္ကောတိ။ မတတ်နိုင်။ ပါဒေဟိ။ ခြေတို့ဖြင့်။
 ဘုဒ္ဓိံ။ မြေကို။ ပဟာရန္တိ။ ပုတ်ခတ်လျက်။ တိဋ္ဌတိ။ တည်၏။ အထ။
 ထိုအခါ၌။ အဿာ။ ထိုအဿတိုရ်ရမြင်းမ၏။ စတ္တာရောပါဒေ။
 ခြေလေးဘက်တို့ကို။ စတုသုခါဏုကေသု။ သစ်ငှက်လေးခုတို့
 နှိုက်။ ဗန္ဓိတွာ။ ဖွဲ့၍။ ကုန္တိ။ ဝင်းကို။ ဖါလေတွာ။ ခွဲ၍။ ပေါတကံ။
 သားငယ်ကို။ နိဟာရန္တိ။ ထုတ်ကုန်၏။ သာ။ ထိုအဿတိုရ်ရ မြင်း
 မသည်။ တတ္ထေဝ။ ထိုအရပ်နှိုက်ပင်လျှင်။ မရတိ။ သေလေ၏ ဟူ
 ၍ဆိုသည်။ ။ သေဋ္ဌော။ မြတ်သည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ အဿတရံ။
 အဿတိုရ်ရမြင်းမျိုးကို။ တရတိ။ ကဲလွန်တတ်၏။ ဣတိတတ္ထာ။
 ထိုကြောင့်။ သေဋ္ဌတရော။ သေဋ္ဌတိုရ်ရ မည်၏။ ။ ဤကား
 သေဋ္ဌတိုရ်ရမြင်း၏အကြောင်းတည်း။

လွန်စွာအကြောင်း ဟုတ်သည်- မဟုတ်သည်ကို သိတတ်
 သောမြင်းသည်။ အာဇာနည်မြင်းမည်၏။ ထိုကြောင့်။

အာဇာနိယောတိဟတ္ထိဝါဟောတုအဿာဒီသုအညတရော
 ဝါယောကာရဏာ ကာရဏံဇာနာတိ အယံအာဇာနိယောဝ စ
 တုပ္ပဒါနံသေဋ္ဌောတိအတ္ထော။ ။ သံယုတ်အဋ္ဌကထာ။ ။ အာ
 ဇာနိယောတိ။ အာဇာနည်ဟူသည်ကား။ ဟတ္ထိဝါ။ ဆင်သည်မူ
 လည်း။ ဟောတု။ ဖြစ်စေ။ အဿာဒီသု။ မြင်းအစရှိသည်တို့တွင်။
 အညတရောဝါ။ တပါးပါး သည် မူလည်း။ ဟောတု။ ဖြစ်စေ။
 ယော။ အကြင်ဆင်မြင်းစသော သတ္တဝါသည်။ ကာရဏာကာရ
 ဏံ။ အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို။ ဇာနာတိ။ သိတတ်
 ၍။ အယံအာဇာနိယောဝ။ ဤသို့သိတတ်သောအာဇာနည် သည်
 သာလျှင်။ စတုပ္ပဒါနံ။ ခြေလေးချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့တွင်။
 သေဋ္ဌော။ မြတ်၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်
 တည်း။ ။ ဤကားအနက်။

ကာရဏာကာရဏံအာဇာနာတိတိအာဇာနိယော။ ။ သံ
 ယုတ်ဋီကာ။ ။ ကာရဏာ ကာရဏံ။ အကြောင်း ဟုတ်သည်

မဟုတ် သည်ကို။ အာဇာနည်တိ။ လွန်စွာ သိတတ်၏။ ဣတိ။ ထို
ကြောင့်။ အာဇာနည်ယော။ အာဇာနည်မည်၏။ ။ ဤကား အနက်။ ။
ယင်းအာဇာနည်မြင်း၏ အင်္ဂါသုံးပါး။ အင်္ဂါလေးပါး။ အင်္ဂါငါး
ပါး။ အင်္ဂါခြောက်ပါးများကိုလည်း ကိက၊ စတုက၊ ပဉ္စ၊ ဆတ္ထ၊
အင်္ဂုတ္တရနိပါတ်တို့၌ အသီးအသီးလာသည်ကို ကျယ်လွန်း
အံ့စွာ မရေးလိုက်သည်။ ။ ဤကား အာဇာနည်မြင်း၏ အ
ကြောင်းတည်း။

ကိုယ်လုံးဖြူ၍ ကျီးဥက္ကောင်းကဲ့သို့ ညိုသော ဥက္ကောင်းရှိသော
ဖြူဆံမြက်နှင့် တူသော လည်ဆံရှိသော မြင်းသည်။ ဝလာဟက
မြင်းမည်၏။ ထိုကြောင့်။

တသ္မိံ ပန ကာလေ ဗောဓိသတ္တော ဝလာဟကဿ ယောနိ
ယံ နိဗ္ဗတ္တိ။ သဗ္ဗသေတော ကာကသိ သော မုဇ္ဇကေ သော ဝေဟာ
သံဂမော အဟောသိ။ ဟုဒုကနိပါတ် ဝလာဟကဇာတ်၌ ကိုဆို
သည်။ ။ တသ္မိံ ပန ကာလေ၊ ထိုအခါ၌။ ဗောဓိသတ္တော။ ဘုရား
လောင်းသည်။ ဝလာဟကဿ။ ဝလာဟကမြင်း၏။ ယောနိယံ။
အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ။ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗသေတော။ ကိုယ်လုံးဖြူ၏။ ကာက
သိသော။ ကျီးဥက္ကောင်းကဲ့သို့ ညိုသော ဥက္ကောင်းရှိ၏။ မုဇ္ဇကေ
သော။ ဖြူဆံမြက်နှင့် တူသော လည်ဆံလည်းရှိ၏။ ဣဒ္ဓိမာ။ တန်
ခိုးလည်းကြီး၏။ ဝေဟာသံဂမော။ ကောင်းကင်သို့ ပျံသွားနိုင်
သည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ ။ ဤကား အနက်။ ။ ဤအဆင်း
သဗ္ဗာန်ကား။ ဝလာဟကမြင်းမျိုး၏ အဆင်းသဗ္ဗာန်ပင်တည်း။
မဟာသုဒဿနသုတ် အဋ္ဌကထာ၌ ကား။ ပြဆိုခဲ့ပြီးသော အ
ဆင်းသဗ္ဗာန်တွင်။ ခြေလေးဘက် နှုတ်သီး-နိသည်ဟု အထူး
ကိုဆိုသည်။ ထိုမြင်းကို။ စကြာမင်းတို့သာ စီးခြင်းငှါ ထိုက်
သည်ဖြစ်၍။ ဝိသေသမြင်းဟုမှတ်လေ။ ။ ထိုဝလာဟကမြင်း
သည်။ ဟိမဝန္တာတော စိတ္တကုဋ်တောင်၌ နေစမှတ်ပြုကြောင်း။
အလောင်းတော် ဝလာဟက မြင်းသည်။ ဟိမဝန္တာတော၌
နေ၍။ သီဟိုဠ် ကျွန်းဝယ် သယံဇာတ သလေး စပုံးကို စား

ကြောင်း။ စကြာမင်း၏ဝလောဟကမြင်းရတနာသည်။ နံနက်စာမှီ
လေးကျွန်းလုံးကို ထည့်လည် နှိုင်းကြောင်းကို။ လောကပညတ္တိ
ကျမ်း။ ဆဂတ်ဒိပနီကျမ်း။ ဒုကနိပါတ်ဝလောဟကဇာတ်။ မဟာ
သုဒဿနသုတ်တို့နှိုက်ဆိုသည်။ ။ ဤကား၊ ဝလောဟကမြင်း၏
အကြောင်းတည်း။

အလွန်လျှင်သော သွားခြင်းရှိသောမြင်းသည် သိန္ဓောမြင်း
မည်ကြောင်း။ ကောင်းကင်တိမ်တိုက်မပျံမသွားမကျက်စားနှိုင်း
ကြောင်းကို။ မဇ္ဈိမပဏ္ဍိတအဋ္ဌကထာ။ တိကနိပါတ်။ ကုဏ္ဍ
ကကုဏ္ဍိသိန္ဓဝဇာတ်တွင်ဆိုသည်။ ။ ၎င်းသိန္ဓဝမြင်းကို။ လော
ကီမြင်းကြန်များတွင်။ ကိုယ်မွေးမန်ကျည်းစေ့။ ခြေလေးဘက်
မည်းသည်ဟုဆိုသည်။ အမရပူရ ပဋ္ဌမမြို့တည်ဆဲဒုန်ဆင်မင်း
သခင်မင်းတရားကြီးလက်ထက်။ တရုပ်တို့မေးချက်တွင်လည်း
မြင်းမနှင့်နုရားသင့်၍။ မွေးမြင်လျှင်။ သိန္ဓောမြင်းခေါ်ကြောင်း။ အ
ရေကြောင်းကြေး။ အမွေး ကြီးကြာသဏ္ဍာန်ရှိကြောင်း။ ရှေးဦး
တည်မင်းလက်ထက်ကရဘူးကြောင်းနှင့် မေးချက်တွင် ထွက်
ဆိုသည်။ ။ သမုဒ္ဒရာ၏အနီး၌ ဖြစ်သောကြောင့် သိန္ဓဝမည်
သည်ဟူ၍လည်း။ ဓမ္မပထအဋ္ဌကထာ။ အင်္ဂုတ္တရနိပါတ်အဋ္ဌက
ထာများတွင်ဆိုသည်။ ထိုသိန္ဓဝမြင်း၏ အနီးရှိကံဖြစ်သော မြင်း
တို့ကား။ အလုံးအရပ်ကြီးသည်။ ခွန်အားကြီးသည်။ အချန်အ
လွှားပေါ်ပါးလျှင်မြန်သည်။ ယခုကာလမှာမူကား။ အနောဏ္ဍိယ
တိုင်းတွင်။ ထိုအရပ်ကိုပန်ဂျပ်ဟုခေါ်သည်။ ထိုပန်ဂျပ်မြို့တို့ရှိကံ
ဖြစ်သောမြင်းတို့သည်ပြဆိုခဲ့ပြီးသောစွမ်းရည် ခွန်အားနှင့် ပြည့်
စုံသည်။ ။ ဤကားသိန္ဓောမြင်း၏အကြောင်းတည်း။

ဤသို့အသာတိုရ်မြင်း။ သေဋ္ဌတိုရ်မြင်း။ အာဇာနည်မြင်း။ ဝေ
လာဟကမြင်း။ သိန္ဓောမြင်းဟူ၍ကောင်းမွန်ထူးမြတ်သောမြင်း
မျိုးအဝင်ပင် ဖြစ်လင့်ကစား ကောင်းမြတ်သောဓမ္မကြန် လက္ခ
ဏာကိုလည်းကြည့်ရှုမှတ်သားအပ်သည်ဖြစ်၍နွတ်ဖျားတာဖုံး
စေ့စပ်စေ့ မြုပ်နန်းမြင့်စေ။ ဌက်လည်းမသန်းစေနှင့်ဟူ၍ မြင်း

ကောင်းတို့၏လက္ခဏာကို၊ ရွေးခြယ်စိစစ်ရာသည်။ ဤနှိုက်၊ ငှက်
မသန်းဟူသည်။ အစာဟောင်းကို စားသော သန္တာပြန်။ ရေ
ဟောင်းကိုသောက်သော သန္တာပြန်။ အမြီးဝင်သော သန္တာပြန်
သုံးပါးအနက်၊ အမြီးဝင်သန္တာပြန်မှာ။ အချိန်မရှိဝင်သည်ကို
သာယူရမည်။ နေဝင်အချိန်က၊ သန်းခေါင်အတွင်း အမြီးဝင်မှု
သန္တာပြန်မဆိုရ ငှက်မသန်းဟူ၍ဆိုသည်။ ထိုကြောင့်ကတိုး
ကုတော်ရွာနွါရကျော်ထင်ယောက်စာ။ စကုမြို့ဇာတိ။ ကျမ်းဂန်
တတ်မြောက်သော ရဟန်း လူထွက် မောင်နှီးဆို။ သတ္တရာဇ်
၁၁၂၃-ခုစာပြီး ဣတိုးဂါမံချို မြင်းကြန်တွင်။ နေဝင်မိုး
ချုပ်စက။ အချိန်သန်းခေါင်။ တိုင်လျှင်းအောင်လျှင်၊ မြို့နှောင်ဝင်
လတ်ကမူ။ သက္ကဏငှက်များ အပေါင်းတို့၊ အဆိုက်ဆိမ်းလစ်။
ဝင်ချိန်ဖြစ်၍ စင်စစ်ယွင်းမချို့ လျှင်ကောင်းသည်မြို့ဆိုရ၏။ အ
ချိန်နှင့်ဝင်သည်မှာ။ မှန်စွာ ကောင်းသည် တည့်လေဟု စပ်ဆို
လေသည်။

ဤစကားရပ်ဖြင့်၊ ယခင်ပြဆိုခဲ့ပြီးသော မြင်းကောင်းမြင်း
မြတ်ဖြစ်လင့်ကစား၊ အချိန်ရှိမရှိမဆိုအမြီးဝင်က၊ သန္တာပြန်ဖြစ်
သည်ဟုအမှတ်မူသဖြင့်။ ရှောင်ကြည်ကြသော သူတို့အား အ
ကယ်၍အမြီးဝင်စေကာမူ။ ငှက်မသန်းဖြစ်ကအပြစ်မရှိကောင်း
မြတ်သောကြန်လက္ခဏာအဝင်ဖြစ်သည်မှတ်ယူရမည်။

အထက်ပြဆိုခဲ့ပြီးသောမြင်းမျိုးတို့လည်း။ ဥဘတောသုဇာ
တစသောအင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်။ ပြည့်စုံလျှင်။ မြင်းကောင်းမြင်းမြတ်
ပင်ဖြစ်ထိုက်သည်ချည်းဟုမှတ်လေ။ ယင်းသို့ဖြစ်၍မြင်းကောင်း
မြင်းမြတ်တို့၏အင်္ဂါရှစ်ပါး။ ဇာတ်အားဖြင့်မြတ်သောမြင်းတို့၏
အခြင်းအရာ။ မြင်းကောင်းမြင်းဆိုးတို့၏ အထူးအပြားများကို၊
အဗ္ဗင်္ဂုတ္တရပါဠိတော်။ ၎င်းအဗ္ဗကထာ။ အမရကောသအတိဝါနံ၊
အဿကြန္ဒကျမ်း။ အရပ်ရပ်မြင်းကြန်တို့၌ လာသည်အတိုင်း။
အကျဉ်းအမြက်မျှထုတ်နှုတ် ရေးသားထိုက်အံ့။

အဗ္ဗင်္ဂုတ္တရပါဠိတော် မဟာဝဂ်။ တတိယ သုတ်နှိုက် လာ

သောမြင်းကောင်းမြင်းမြတ်တို့ အင်္ဂါ လက္ခဏာ ရှစ်ပါးတည်း။
ရှစ်ပါးဟူသည်ကား။ ။

၁။ ။ အမိအဘနှစ်ပါးစုံ အာဇာနည်ဝေလာဟက။ စသော
မြင်းကောင်း မြင်းမြတ် မျိုးမှန်သဖြင့်။ ဥဘတော သုဇာတဖြစ်
သည်လည်းတပါး။

၂။ ။ သိန္ဓဝဇနပုဒ် ဟူသော မြင်းကောင်း မြင်းမြတ်တို့၏
ဖြစ်ရာအရပ်၌ဖြစ်သဖြင့်။ ဘူမိသုဇာတဖြစ်သည်လည်းတပါး။

၃။ ။ အစာမရွေး ကျေးသမျှပေးသမျှကိုစားခြင်း သုဘရ
တာဖြစ်သည်လည်းတပါး။

၄။ ။ မစင်ဘင်ပုပ် စက်ဆုတ် ရွံရှာတတ်သောသဘောရှိ
သည်လည်းတပါး။

၅။ ။ မွေ့မွေ့လျော်လျော်ပျော်ပျော်ပါးပါးသွားလာတတ်
သည်ဖြစ်၍။ တပါးကုန်သော မြင်းတို့ကို မနှိုက်စက် မထွမ်းမိုး
တတ်သည်လည်းတပါး။

၆။ ။ မိမိအရှင် ဆုံးမရာ နာယူသဖြင့် ကောက်ကျစ်စဉ်
လဲခြင်းစသည်မှကင်းသည်လည်းတပါး။

၇။ ။ အတွက် အကပ်မရှိ ဝန်ကိုဆောင်ယူ၍ ခရီးဖြောင့်
ဖြောင့်သွားတတ်သည်လည်းတပါး။

၈။ ။ အသက်ဆုံးသည်တိုင်အောင် ခွန်အားမလျော့သည်
လည်းတပါး။

ဤကား မြင်းကောင်းမြင်းမြတ်တို့၏ အင်္ဂါလက္ခဏာရှစ်ပါး
တည်း။ မြင်းကောင်း မြင်းမြတ်တို့သည်။ သိန္ဓုမြစ်နားဝယ်ဖြစ်
ကြောင်းကို အဋ္ဌင်္ဂ၊ ဣရအဋ္ဌကထာနှိုက်ဆိုသည်။ ထိုစကားကို
ယေဘုယျနည်းအားဖြင့်၎င်း။ ဥပလက္ခဏာ နည်းအားဖြင့်၎င်းဆို
သည်ဟုမှတ်ရမည်။ အသတ်တို့ရမြင်းတို့ကား တစ်တစ်ခုအမှတ်မ
ရှိအရပ်နှိုက်ပင်ဖြစ်ကုန်၏။ ထိုသိန္ဓုမြစ်အရပ်၌ဖြစ်ကုန်သော မြင်း
တို့မှပေါက်ဖွားကုန်သောမြင်းတို့လည်းမြတ်သည်ပင်။ သို့သော်
လည်းလွန်သော လက္ခဏာကို ပြတော်မူထို၍ မြင်းကောင်းမြင်း

မြတ်တို့၏ အင်္ဂါလက္ခဏာရှစ်ပါးတို့တွင်၊ သိန္ဓုအရပ်၌ဖြစ်သည်ကို အင်္ဂါလက္ခဏာအဖြစ်ဖြင့် ဟောတော်မူသည်။

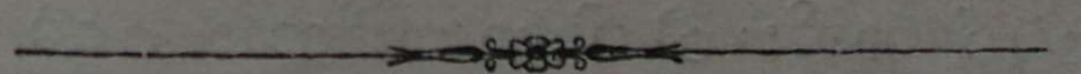
တကြောင်းလည်း၊ မြင်းကောင်းမြင်းမြတ်တို့တွင်။ အကြောင်းဟုတ်မဟုတ်ကို သိတတ်သောမြင်းသည် အာဇာနည်မြင်းမည်ကုန်၏။ စစ်မြေနှိုက်လက်နက်ဖြင့် ပုတ်ခတ်လျက်လည်း။ အရှင်ကိုမစွန့်ကောင်းစွာဆောင်တတ်သောမြင်းသည် ဝိနိတမြင်းမည်ကုန်၏။ ပါရာသိအရပ်၌ဖြစ်ကုန်သော မြင်းသည် ဝါနာယုစမြင်းမည်ကုန်၏။ ကမ္ပေါဇတိုင်း၌ဖြစ်ကုန်သော မြင်းသည် ဝါဟနိကမြင်းမည်ကုန်၏။ ယဇ်ပူဇော်သောမြင်းသည် အဓွမေဓိယမြင်းမည်ကုန်၏။ လျှင်ခြင်းလွန်သော မြင်းသည် ဇဝဏမြင်းမည်ကုန်၏။ ထိုကြောင့်။ အမရကောသအဘိဝါနိကျမ်းတွင်။ ။ ကုလိနာ။ အမျိုးမြတ်သောမြင်းတို့သည်။ အာဇာနေယား။ အာဇာနည်မည်ကုန်သည်။ သျှူး၏။ အာဇာနေယား။ အကြောင်းအရာဟုတ်မဟုတ်ကို သိတတ်သောမြင်း။ သာဓုဝါဟိန။ စစ်မြေနှိုက်လက်နက်ဖြင့် ပုတ်ခတ်လျက်လည်း အရှင်ကိုမစွန့် ကောင်းစွာဆောင်တတ်သောမြင်းတို့သည်။ ဝိနိတား။ ဝိနိတမည်ကုန်သည်။ သျှူး၏။ ဝိနိတား။ ယဉ်ကျေးသောမြင်း။ ပါရာသိကား။ ပါရာသိအရပ်၌ဖြစ်သောမြင်းတို့သည်။ ဝါနာယုစ။ ဝါနာယုစမည်ကုန်သည်။ သျှူး၏။ ဝါနာယုစ။ ပါရာသိအရပ်၌ဖြစ်သောမြင်း။ ကမ္ပေါဇ။ ကမ္ပေါဇတိုင်း၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဟယား။ မြင်းတို့သည်။ ဝါဟနိကာ။ ဝါဟနိကမည်ကုန်သည်။ သျှူး၏။ ဝါဟနိကာ။ ကမ္ပေါဇတိုင်း၌ဖြစ်သောမြင်း။ ယဇ်ပူဇော်သောမြင်းသည်။ အဓွမေဓိယော။ အဓွမေဓိယမည်သည်။ သျှာတ်၏။ အဓွမေဓိယော။ ယဇ်ပူဇော်သောမြင်း။ တု။ ထိုမှတပါးကား။ ဇဝါဓိက။ လျှင်ခြင်းလွန်သော မြင်းသည်။ ဇဝဏ။ ဇဝဏမည်သည်။ သျှာတ်၏။ ဇဝဏ။ အလွန်လျှင်သောမြင်း။ ဟူ၍။ မြင်းအထူးပရိယာယ်တွင်ဆိုသည်။ ။ မြင်းကောင်းမြင်းမြတ်တို့၏ အပြားကိုပြဆိုခြင်းအကြောင်းပြီး၏။

၄။ ။ မြင်းဆိုးမြင်းယုတ်တို့၏အင်္ဂါလက္ခဏာများကို
ပြဆိုခြင်းအကြောင်း။

မြင်းဆိုးမြင်းယုတ်တို့၏အင်္ဂါလက္ခဏာကား။ စီးသောအခါ
ကုန်းခါသည်။ နောက်ပစ်ထိုးသည်။ ဖိလာသွားသည်။ သွားကို
ဖြည်း၍ပြေးသည်။ လည်ကိုကို့သည်။ လူးလည်းသည်။ ငုံ့လှိုင်း
သည်။ တိမ်းယိမ်း၍ပြေးသည်။ စောင်း၍ပြေးသည်။ ပတတ်ရပ်
သည်။ စီးသူကိုပြန်၍ကိုက်သည်။ ဥက္ကောင်းကို မြှောက်သည်။
ကန်သည်။ ကျောက်သည်။ ပေါက်သည်။ အိပ်သောအခါ ရှူသည်။
ညည်းသည်။ သွားကျိတ်သည်။ ကြိုးကိုဝါးတတ်သည်။ ။ ဤ
ကား အရပ်ရပ်မြင်းကြွန်များတွင် လာသောမြင်းဆိုးမြင်းယုတ်
တို့၏လက္ခဏာတည်း။

အဋ္ဌင်္ဂုတ္တရပါဠိတော်မဟာဝဂ်၊ စတုတ္ထသုတ်၌။ ဟောတော်မူ
အပ်သောမြင်းဆိုးမြင်းယုတ်တို့၏ အင်္ဂါလက္ခဏာရှစ်ပါးကား။
ရှေ့သို့နှင်သော် နောက်သို့ဆုတ်သည်။ ရထားကျောက်ကုန်းဖြင့်
နောက်သို့ ရှေ့စေတတ်သည်လည်းတပါး။ ရှေ့သို့နှင်သော် ခုန်
လွှားသည်။ ဝက်စွယ်ကို ချိုးတတ်သည်။ ထုံတန်ကို ချိုးတတ်
သည်လည်းတပါး။ ရှေ့သို့နှင်သော် ရထားဝက်စွယ်ကို ခြေနှစ်
ဘက်ဖြင့်နင်းချိုးတတ်သည်လည်းတပါး။ ခရီးမဟုတ်ရာသို့သွား
တတ်သည်လည်းတပါး။ ရှေ့သို့နှင်သော် ပတတ်ရပ်တတ်သည်
လည်းတပါး။ ရှေ့သို့နှင်သော် နှင်တံဆက်ကြိုးတို့ကိုကိုက်ဖြတ်
၍ ထွက်ပြေးသည်လည်းတပါး။ ရှေ့သို့နှင်သော် ရှေ့သို့မတိုး
နောက်မဆုတ်မြဲမြဲစွာရပ်၍ နေတတ်သည်လည်းတပါး။ ရှေ့သို့
နှင်သော် ခြေကိုသာထုပ်၍ နေတတ်သည်လည်းတပါး။ ဤရှစ်
ပါးတည်း။

မြင်းဆိုးမြင်းယုတ်တို့၏အင်္ဂါလက္ခဏာများကို
ပြဆိုခြင်းအကြောင်းပြီး၏။

၅။ ။ အမွေး၏အပြားကိုပြဆိုခြင်းအကြောင်း။

အမွေးတို့၏အပြားကား၊ ဖောင်းဝတ်မွေးဆယ်စီး၊ စိုင့်လျော်
 မွေးဆယ်စီး၊ အုန်းခွံမွေး ဆယ်စီး၊ ဤသုံးပါးကို ပေါင်းသော်၊
 သုံးဆယ်တည်း။ ။ အညို-အဖြူ-အပြောက်- အပြာ-အမဲ-အ
 ခြောက်၊ ။ ဤအမွေးခြောက်ပါးသည် အမွေးပေါက်လျှင်၊ ရ
 သင့်သည်ချည်း ဖြစ်သောကြောင့်။ ဖောင်းဝတ်ခြောက်စီး၊ စိုင့်
 လျော်ခြောက်စီး၊ အုန်းခွံခြောက်စီး၊ ဤခြောက်စီးရှိ၏။ ။ ဖောင်း
 ဝတ်မွေး ခြောက်စီးကား၊ ဖောင်းဝတ်ညို၊ ဖောင်းဝတ်ဖြူ၊ ဖောင်း
 ဝတ်ပြောက်၊ ဖောင်းဝတ်ပြာ၊ ဖောင်းဝတ်မဲ၊ ဖောင်းဝတ်ခြောက်၊
 ဤခြောက်စီးတည်း။ ။ စိုင့်လျော်မွေးခြောက်စီးကား၊ စိုင့်လျော်
 ညို၊ စိုင့်လျော်ဖြူ၊ စိုင့်လျော်ပြောက်၊ စိုင့်လျော်ပြာ၊ စိုင့်လျော်မဲ၊
 စိုင့်လျော်ခြောက်၊ ဤခြောက်စီးတည်း။ ။ အုန်းခွံမွေး ခြောက်စီး
 ကား၊ အုန်းခွံညို၊ အုန်းခွံဖြူ၊ အုန်းခွံပြောက်၊ အုန်းခွံပြာ၊ အုန်းခွံ
 မဲ၊ အုန်းခွံခြောက်၊ ဤခြောက်စီးတည်း။ ။ ဤသို့မှတ်ပြီးလျှင်၊ ဖောင်း
 ဝတ်မွေးခြောက်စီးတွင်၊ သမင်ဝမ်း၊ ဖောင်းဝတ်နီ၊ သင်းခွေ၊ ဘယ်
 လင်း၊ ဤလေးစီးကိုလောင်းသော်၊ ဖောင်းဝတ်ဆယ်စီးဖြစ်၏။ ။
 စိုင့်လျော်မွေးခြောက်စီးတွင်၊ စိုင့်လျော်ဝါ၊ စိုင့်လျော်ဝတ်ပန်း၊
 စိုင့်လျော်နီ၊ စိုင့်လျော်ထုတ်ကျယ်၊ ဤလေးစီးကို လောင်းသော်။
 စိုင့်လျော်မွေးဆယ်စီးဖြစ်၏။ ။ အုန်းခွံမွေးခြောက်စီးတွင်။
 အုန်းခွံရွှေ၊ အုန်းခွံဝါ၊ အုန်းခွံကြိုးကြာ၊ အုန်းခွံနက်၊ ဤလေးစီး
 ကိုလောင်းသော်၊ အုန်းခွံမွေးဆယ်စီးဖြစ်၏။ ။ ဆယ်စီးသုံးထိ
 ကိုပေါင်းသော်။ သုံးဆယ်ဖြစ်၏။

အမွေး၏အပြားကိုပြဆိုခြင်းအကြောင်းပြီး၏။

၆။ ။ အမွေးကြီးငါးပါးကို ပြဆိုခြင်းအကြောင်း။

ခပ်သိမ်းကုန်သောမြင်းတို့ရှိက်။ ထိခက်ထွသော-အမွေးကြီး
 ကား၊ ငါးပါးတည်း။ ငါးပါးဟူသော်ကား။ ပဋ္ဌမ အမွေးကြီး။

ဒုတိယအပွေးကြီး။ တတိယအပွေးကြီး။ စတုတ္ထအပွေးကြီး။ ပဉ္စမအပွေးကြီး။ ဟူ၍ ငါးပါးတည်း။ ထိုငါးပါးတို့တွင်။ ပဉ္စမအပွေးကြီးကား။ နှလုံးနှင့် အဆုတ်ကြားတွင်ပင်တည်၏။ ဒုတိယအပွေးကြီးကား။ အဆုတ်နှင့် အသည်းကြားတွင်တည်၏။ တတိယအပွေးကြီးကား။ အသည်းနှင့် အဆုတ်ကြားတွင်တည်၏။ စတုတ္ထအပွေးကြီးကား။ ၎င်းအသည်းနှင့် အဆုတ်ကြားတွင်ပင်တည်၏။ ပဉ္စမအပွေးကြီးကား။ နှလုံးနှင့် အဆုတ်ကြားတွင်တည်၏။ ထိုသို့တည်ငြားသော်လည်း။ အပဋိမတည်။ အတွင်းသဗ္ဗာန် နှိုက်တည်သဖြင့် အလွန်လျှင် သိနိုင်ခဲ့၏။ မီးခိုးကိုမြင်လျှင်။ ဤတွင်မီးရှိ၏ဟု သိရသကဲ့သို့။ အကျိုးကိုမြင်လျှင်။ အကြောင်းကို ပညာနှင့် ဆင်ခြင်၍ သိရာသည် အကြောင်းကား။ ပဉ္စမအပွေးကြီးကိုစီးသောအခါ သိရာသည်။ ဒုတိယအပွေးကြီးကို။ အစားကျေးသောအခါ သိရာသည်။ တတိယအပွေးကြီးကို။ အိပ်သောအခါ သိရာသည်။ စတုတ္ထအပွေးကြီးကို။ ချည်တိုင်ကလွတ်သောအခါ သိရာသည်။ ပဉ္စမအပွေးကြီးကို။ ဆက်ခွံ့သောအခါ သိရာသည်။ ။ ဤသို့အပွေးကြီး ငါးဌာနကို။ ကာလငါးပါးဖြင့် မှတ်သိရာ၏။ ။

ပဉ္စမအပွေးကို။ စီးသောအခါ သိရဟန်ကား။ မြင်းစီးအရာ လိမ်မာသောသူသည်။ စီးနင်းလျက် ဖိလာတစောင်း သွားခြင်း။ ကုန်းခါခြင်း။ ငုံ့လျှိုး၍ သွားခြင်း စသည်ကိုပြုသဖြင့်။ ပဉ္စမအပွေးကို သိရာ၏။ ဒုတိယအပွေးကို အစားကျေးသောအခါ သိရဟန်ကား။ မိမိစားခွက်ကိုပေါက်ကန်ယက်သည်ကို ၎င်း။ ပျို့အန်ထွေးတတ်သည်ကို ၎င်းမြင်သဖြင့်။ ဒုတိယအပွေးကို သိရာ၏။ တတိယအပွေးကို အိပ်သောအခါ သိရဟန်ကား။ လူးလည်း ခြင်း။ ဟောက်ဟက်ခြင်း။ သွားကျိတ်ခြင်း စသည်ကိုပြုသဖြင့် တတိယအပွေးကို သိရာသည်။ စတုတ္ထအပွေးကို လွတ်သောအခါ သိရဟန်ကား။ အိပ်ရာနေရာချည်တိုင်မှန်းမသိသဖြင့်။ စတုတ္ထအပွေးကို လွတ်သောအခါ သိရာ၏။ ပဉ္စမအပွေးကို ဆက်ခွံ့သောအခါ

သိရဟန်ကား။ တဖြတ်ဖြတ်ဝါးတတ်သည်ကိုမြင်သဖြင့်။ ပဉ္စမအ
မွေးကိုသိရာ၏ဟူ၍။ အရပ်ရပ်မြင်းကြန်များတွင်ဆိုသည်။

(၇) အမွေးဗွေကိုပြဆိုခြင်းအကြောင်း။

မြင်းတို့၏ဗွေသည်။ အမွေးဗွေ။ အသားဗွေ။ အရိုးဗွေ ဟူ၍
ရှိသည်အနက်။ အမွေးဗွေမှာ-၄၅-ပါးရှိသတည်း။
ထို-၄၅-ပါးကား။

- (၁) နှုတ်တံဆိတ်။ (၂) မုတ်ဆိတ်။ (၃) ဆက်ခွံ။ (၄) စားခွက်နှိပ်
- (၅) ဆည်းလည်းဝတ်။ (၆) မှန်။ (၇) မျက်ရည်ခံ။ (၈) ဗွေတံစို။
- (၉) ပါးတီး။ (၁၀) လိပ်စရို။ (၁၁) လိပ်ခေါင်း။ (၁၂) ဗွေတံကျင်။
- (၁၃) ပတ္တမြားချလောဘက်။ (၁၄) ပန်းချပ်။ (၁၅) လက်ဗွေဆိုင်။
- (၁၆) နားစောင့်။ (၁၇) ငိုသံနာ။ (၁၈) ငိုသံကြား။ (၁၉) ဗွေဘန်
- ဆောင်။ (၂၀) ကြားဆုတ်။ (၂၁) သံလျက်။ (၂၂) သံလျက်ခံ။
- (၂၃) မှောင့်တိုရိပ်။ (၂၄) သစ်ရောင်းစူး။ (၂၅) ရင်ဝသုံးတန်ကြား။
- (၂၆) အတွင်းလက်ဖွဲ့။ (၂၇) ပြင်လက်ဖွဲ့။ (၂၈) မျက်ရည်သုတ်။
- (၂၉) ထိပ်ကျည်းနက်။ (၃၀) အာမခံ။ (၃၁) ကဦး။ (၃၂) ထီးရိုး
- စိုက်။ (၃၃) ကညောင်း။ (၃၄) မြီးဖြန်းချွတ်။ (၃၅) ဆောင်းဗွေရစ်။
- (၃၆) ခွေးဆွဲ။ (၃၇) ညွန်ကျွံ။ (၃၈) သပွတ်ဆွဲ။ (၃၉) ဗွေရ။ (၄၀)
- ခရုပတ်။ (၄၁) အတွင်းသိုအိမ်ခရုပတ်။ (၄၂) သိုခတ်။ (၄၃) သင်
- ပြူးခင်း။ (၄၄) နင်းတက်။ (၄၅) နင်းသက်ဗွေဖြစ်သတည်း။ ။

ဗွေတို့၏တည်ရာဌာနမှာ။ ။ အကြင်မြင်းတို့အား။ ၁-အထက်
နှုတ်ခမ်းဖျားတွင်ရှိမူ၊ နှုတ်တံဆိတ်တည်း။ ၂-အောက်နှုတ်ခမ်းဖျား
တွင်ရှိမူ၊ မုတ်ဆိတ်တည်း။ ၃-အာစပ်တွင်ရှိမူ၊ ဆက်ခွံတည်း။ ၄-
အောက်မေးပေါက်နှစ်ဖက်တွင်ရှိမူကား၊ စားခွက်နှိပ်တည်း။ ၅-ရေ
မြိုလည်ချောင်းအောက်တွင်ရှိမူ၊ ဆည်းလည်းဝတ်တည်း။ ၆-မျက်

လုံးနှစ်ဖက်ကြားတွင်ရှိမူ၊ မှန်ဖွေတည်း။ ၇ - ယင်းမှန်လျှော့၍တည်မူ၊
 မျက်ရည်ခံကြီးတည်း။ မှန်အောက်က အခြားနှစ်လုံး၎င်း တလုံး၎င်း
 ရှိလျှင်လည်း။ မျက်ရည်ခံကြီးပင်တည်း။ ၈ - မှန်အထက်နှစ်လုံး သုံး
 လုံးရှိမူ၊ ဖွေတံစို တည်း။ ၉ - ပါးတွင်ရှိမူ၊ ပါးတီးတည်း။ ၁၀ - ထိပ်ဆံ
 အောက်တွင်ရှိမူ၊ လိပ်စရိုတည်း။ ၁၁ - ယင်းတွင် အသား ခုန့်ခုန့်
 ထွက်မူ။ လိပ်ခေါင်းတည်း။ ၁၂ - သုံးလုံးကန့်လန့်ရှိမူ၊ ဖွေတံကျင်
 တည်း။ ၁၃ မှန်နှင့်ဖြစ်စေ။ လိပ်စရိုနှင့်ဖြစ်စေ။ သုံးလုံးခုလောက်
 ဆိုင်ရှိမူ၊ ပတ္တမြားခုလောက်တည်း။ ၁၄ - ထိပ်ဆံရင်း တွင်။ တ
 ဖက်တလုံးရှိမူ၊ ပန်းချပ်တည်း။ ၁၅ - ထိပ်ဆံအောက် လိပ်စရိုနှင့်တ
 ကွ နှစ်လုံးပိုင်လျက်ရှိမူ၊ လက်ဖွေ ဆိုင်တည်း။ ၁၆ - နားယံနားတွင်
 ရှိမူ။ နားစောင့်တည်း။ ၁၇ - နားတွင်းနောက် အရင်းရှိမူ။ ငိုသံနာ
 တည်း။ ၁၈ - နား၏အောက်တွင်ရှိမူ၊ ငိုသံကြားတည်း။ ၁၉ - နားပျား
 တွင်ရှိမူ ဖွေဘန့်ဆောင် တည်း။ ၂၀ - လည်ကုတ်အောက် လည်
 ချိုင့်တွင်ရှိမူ။ ကျားဆုတ်တည်း။ ၂၁ - မှင်ရိုးလည်ရိပ်တွင်ရှိမူ။ သန်
 လျက်တည်း။ ၂၂ ထိုသံလျက်အောက်တွင်ရှိမူ၊ သန်လျက်ခံတည်း။
 ၂၃ - သန်လျက်နောက် တထွာခြားတွင်ရှိမူ။ မှောက်တိုရိပ်တည်း။
 ၂၄ - ရင်ငူတွင်ရှိမူ၊ သစ်ရောင်းစူးတည်း။ ၂၅ သစ်ရောင်းစူး၏အေဝံ
 ရင်တွင် ကင်းသန်းအရောင်ကဲ့သို့ သုံးလုံးရှိမူ၊ ရင်ဝ သုံးတန့်ကြား
 တည်း။ ၂၆ - ရှေ့လက်အတွင်းကရှိမူ။ အတွင်းလက်ဖွဲ့တည်း။ ၂၇ -
 ဖြင်ကရှိမူ ဖြင်လက်ဖွဲ့တည်း။ ၂၈ - လက်ဆစ်အောက်၌၊ အတွင်း
 ဖြင်ရှိမူ၊ မျက်ရည်သုတ်တည်း။ ၂၉ - မျက်ရည်သုတ်အောက် ခွါသီး
 ပေါ်အထက်တွင်ရှိမူ။ ထိပ်ကျည်းနက်တည်း။ ၃၀ - လက်ဖြင်ရိုးတ
 ဘက်တချက်တွင်ရှိမူ။ အာမခံဖွေတည်း။ ၃၁ - မှင်ဆံအဆုံးတွင်ရှိ
 မူ၊ ကဦးတည်း။ ၃၂ - ၎င်းကဦးနောက် ကျောက်ကုန်းအလယ်တွင်
 ရှိမူ၊ ထီးရိုးစိုက်တည်း။ ၃၃ ထီးရိုးစိုက်၏ နောက် တထွာခြားတွင်
 ရှိမူ၊ ကညောင်းတည်း။ ၃၄ - ကညောင်း၏ နောက်တင်ခုံတွင် ရှိမူ၊
 မြီးဖြမ်းချွတ်တည်း။ ၃၅ - မြီးဖြမ်းချွတ်နောက်အမြီးရင်းတွင်။ အမွေး
 နေဝံသို့၊ ကောက်ရရောက်ပြန်မူ၊ ဆောင်းဖွေ ခုစ်ဖွေဘည်း။ သည်အ

ရာတွင်ပင် ဗွေကိုရှိလျှင်လည်း ၎င်းဆောင်းဗွေရစ်ပင်တည်း။
 ၃၆- ဗရံဆွဲတင်သားဖြိုးတွင်ရှိမှု၊ ခွေးဆွဲတည်း။ ၃၇-သည့်
 အောက်ကကောက်တလျှောက်တွင်ရှိမှု။ ညွှန်ကျံတည်း။ ၃၈-နံ
 ပါးပေါင်စပ်တဘက် တချက်တွင်ရှိမှု။ သပွတ်ဆွဲတည်း။ ၃၉-
 ထိုနေရာတွင်ပင်ရလျက်လေးခု။ ငါးခု။ ခြေခံခု။ ခုနစ်ခု။ ရှစ်ခု။ ကိုး
 ခု။ ဆယ်ခု-ရှိမှု၊ ဗွေရတည်း။ ၄၀-ထိုတွင်ပင် ဝန်းလျက်။ အ
 ကျယ်အကျဉ်းရှိမှု။ ခရုပတ်တည်း။ ချွန်လျက်ရှိလျှင်လည်း။ ခရု
 ပတ်ပင်ယူရမည်။ ၄၁-သိုအိမ်အနားအရံရှိမှု။ အတွင်း သိုခတ်
 တည်း။ ၄၂- သိုခရုပတ် ဝမ်းကြောအလယ်တွင်ရှိမှု။ သိုခတ်
 တည်း။ ၄၃-သိုခတ်ရှေ့က။ လက်ကတီးအောက်ရှိမှု။ ဗွေသင်ပျူး
 ခင်းတည်း။ ၄၄-နံဘေးနင်းတက်ရာတွင်ရှိမှု။ နင်းတက်တည်း။
 ၄၅- သက်ရာကရှိမှု။ နင်းသက်တည်း။ ဤသို့အားဖြင့် ပေါင်း
 သော်လေးဆဲ့ငါးပါးတည်း။ ထိုလေးဆဲ့ငါးပါးသော ဗွေတို့ကို
 ဋ္ဌာနကိုစွဲ၍လည်းကောင်း။ ဋ္ဌာနိုကိုစွဲ၍လည်းကောင်း။ အကျဉ်း
 အားဖြင့်ပြသော်လည်းအကျယ်သိရာ၏။

ယင်း-၄၅-ပါးသောဗွေတို့တွင်။ စားခွက်နှိပ်။ မှော်တိုရိပ်။
 ဗွေတံကျင်။ ဗွေ တံစို။ ဆက်ခွံ။ ပါးစီး။ ခွေးဆွဲ၊ ညွှန်ကျံ။
 ဆောင်ဗွေရစ်။ သိုခတ်။ ဖြိုးဖြန်းချွတ်။ ကျားဆုပ်။ လက်ဗွေ ဆိုင်။
 ထိပ်ကျည်းနက်။ မျက်ရည်သုတ်။ မုဆိတ်။ သင်ပျူးခင်း။ ကဗြီး။
 ကညောင်း။ ပေါင်းတဆဲ့ ကိုးပါးသော ဗွေတို့သည် မကောင်း။
 ကြွင်းသောနှစ်ဆယ်နှင့် ခြောက်ပါးသောဗွေတို့သည်-ကောင်း။
 ကုန်၏ဟူ၍။ အရပ်ရပ်မြင်းကြွန်များတွင်။ လာရှိသတည်း။
 အမွေးဗွေကိုပြဆိုခြင်းအကြောင်းပြီး၏။

၈။ ။ အသားဗွေကိုပြဆိုခြင်းအကြောင်း။

အသားဗွေဟူသည်ကား။ နှုတ်ခမ်းထူပါးမညီသည်။ နှုတ်ခမ်း
 ခွဲသည် စုံသည်။ ပြတ်သည်။ နှုတ်ခမ်းတွဲသည်။ နှုတ်ခမ်းထောင့်

သည်။ ချွန်းသည်။ အဝန်းမညီ။ နှာခေါင်းတွင်းတဘက်ကျဉ်းကျယ်။
 မျက်ခန်း၊ မျက်လုံး၊ တဘက်ကြီးငယ်။ နားရွက်တဘက်တိုရှည်ရှိ
 သည်။ စီးသောအခါ ငုံ့သည်။ လက်ဝဲလက်ျာ လည်ကို စောင်း၍
 ပြေးသည်။ ပတတ်ရပ်သည်။ စီးသူကိုပြန်၍ ကိုက်သည်။ ခေါင်းမြှော
 သည်။ ကန်ကျောက်သည်။ ပေါက်သည်။ ဆောင့်ချောင့်ထိုင်သည်။
 ရှမ်းထိုးသည်။ လန့်ဖြတ်သည်။ အိပ်သောအခါရှည်သည်။ ညည်း
 သည်။ သွားကြိတ်သည်။ ကြိုးကိုဝါးတတ်သည်။ အသားရန့် အသား
 ထွန်ရှိသည်။ ဤကားမြင်းဆိုး၏လက္ခဏာတို့တည်း။

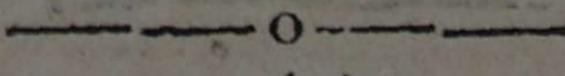
အသားဖွေပြီး၏။

၉။ ။ အရိုးဖွေကိုပြဆိုခြင်းအကြောင်း။

အရိုးဖွေဟူသည်ကား။ သွားကျိုးသည်။ သွားဆတ်သည်။ သွား
 ကြောသည်။ သွားပူးသွားကြပ်။ သွားထပ်ရှိသည်။ အရွယ်ရော်လျက်။
 အစွယ်မပေါက်။ စွယ်လုံးတိုရှည်ကြီးငယ်ရှိသည်။ အစွယ်တဘက်
 ပေါက်လျက်၊ တဘက်မပေါက်ရှိသည်။ နှာယောင်ကောက်သည်။
 နှာယောင်ကုန်းသည်။ တိုသည်။ နဖူးနိမ့်မြင့် ကျဉ်းကျယ်ရှိသည်။
 ကျောက်ကုန်း လည်တိုင်စောင်းသည်။ တင်ကောက်သည်။ အမြီး
 စောင်းသည်။ ခွါကွဲအက်သည်။ ခွါကြီးငယ်ရှိသည်။ အရိုးကန်နက်
 သဲရှိသည်။ ခြေလက်ကြီးငယ် တိုရှည် နိမ့်မြင့်ရှိသည်။ အဆစ်အမြက်
 ကြီးငယ်ရှိသည်။ ဤကားမြင်းဆိုး၏လက္ခဏာတို့တည်း။ ။ အရိုးကန်
 နက်သဲဆိုသည်မှာ။ ရှေ့ခွါနှစ်လုံးဖြူ၍။ နောက်ခွါတလုံးသာဖြူခြင်း။
 နောက်ခွါနှစ်လုံးဖြူ၍။ ရှေ့ခွါတလုံးသာဖြူခြင်း။ ခွါ ၃ လုံးနက်၍တလုံး
 ဖြူခြင်းများကိုဆိုသည်။ အရေကန်နက်သဲမှာ။ ခြေလက်-၃-ချောင်း
 ဖြူ၍ တချောင်း နက်သည်ကို ဆိုသည်။ ရှေ့လက်နှစ်ချောင်း ဖြူ၍၊
 နောက်ခြေနှစ်ချောင်းနက်လျှင်။ ခြေချင်းခတ်မည်၏။

အရိုးဖွေပြီး၏။

၁၀။ ။ အထွေးထွေးနှင့်စပ်၍ ပြဆိုခြင်းအကြောင်း။

ထိုမှတစ်ပါးအမွေးဗွေတို့ကို။ သန္ဓေဗွေဆယ်ပါး။ သို့မဟုတ်ဗွေ
ကျော်ဆယ်လုံး၊ သို့မဟုတ်ရှိရိုးဗွေဆယ်လုံး၊ ခံမျိုးသုံးပါး၊ စပ်မျိုးငါး
ပါး။ သူကောင်တင်သုံးပါး။ လင်းတသိုက်သုံးပါးဟူ၍ခွဲခြားပြသည်။

သန္ဓေဗွေဆယ်ပါးကား။ ။ နှုတ်တံဆိပ်-၁။ မှန်-၁။ နားစောင့်
၂။ ဆည်းလည်းဝတ်-၁။ ရင်ဝသုံးတန်ကြား- ၃။ သပွတ်ဆွဲ- ၂။
ပေါင်-၁၀။

ခံမျိုးသုံးပါးကား။ ။ ၁-ကိုယ်မွေးဖြူစင်လျက်။ စပ်ငါးပါးနှင့်
ယှဉ်မှုခံပွန်း။ ၂-ကိုယ်မွေးနိုးစင်လျက်။ စပ်ငါးပါးနှင့်ယှဉ်မှုခံယွန်း။
၃-ကိုယ်မွေးနက်စင်လျက်။ တပြောင်ဖြောင် တဘိတ်ဘိတ်ထွက်
၍။ စပ်ငါးပါးနှင့် ယှဉ်မှုခံမှည့်။ ဤကား ခံမျိုး သုံးပါးတည်း။ အ
ကောင်းဟူ၏။

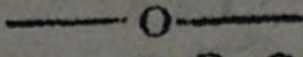
စပ်မျိုးငါးပါးကား။ ။ ၁-မျက်ခန်းနီသည်။ မျက်ခန်းစပ်သည်။
၂-အာ၊ လျှာ၊ နှာခေါင်းနီသည်။ ၃-ခွါဟာသံပြုထားကဲ့သို့ နီသည်။
၄- သိုအိမ်သိုပတ်။ ကျိုးအာသီးမှည့်ကဲ့သို့ နီသည်။ ၅-ခွါရေ၊ ကွမ်း
သွေးကဲ့သို့နီသည်။ ဤကားစပ်မျိုးငါးပါးတည်း။ အကောင်းဟူ၏။

သူကောင်တင်သုံးပါးကား။ ။ ၁-မှင်ဆံအဆုံးကကို။ နောက်
ကညောင်းတိုင်အောင်။ လျှောက်၍ဖြူသည်။ ၂- ကုန်းနိုးကင်သကဲ့
သို့ဖြူသည်။ ၃-ကျောက်ကုန်းတလျှောက် လုံးတွင်။ မြွေကဲ့သို့အရစ်
အရစ်ဖြစ်၍။ ဝန်တင်အုန်းခက်သကဲ့သို့ဖြူသည်။ ဤကားသူကောင်
တင်သုံးပါးတည်း။ ဤဗွေတို့ကားမကောင်း။

လင်းတသိုက်သုံးပါးကား။ ။ ၁-ဗွေသင်ဖြူးခင်း ပါရှိသည်။
၂-သူကောင်တင်ပါရှိသည်။ ၃-စွန်သိုက်ပါရှိသည်။ ပေါင်း ၃-
ပါးတည်း။ ဤဗွေတို့ကားမကောင်း။ ။ စွန်သိုက်ဟူသည်ကား။
အမြီးပြားသည်။ အမြီးခွက်သည်ကို။ စွန်သိုက်ဟုခေါ်သည်။

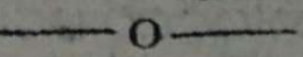
၁၁။ ။ ဗွေဟုခေါ်ခြင်းအကြောင်း ။

၄၅-ပါးဗွေရှိရာဋ္ဌါနများတွင်။ ခရုပတ်ကဲ့သို့။ အမွှေးထွဋ်၍ပါ
မှဗွေခေါ်သည်မဟုတ်။ ထိုဋ္ဌါနများမှာ။ အဖြူ၊ အမည်း၊ အနီ၊ အဝှမ်း၊ အ
ရွှေ၊ အဝါ၊ တချစ်စွန်းလာပြောင်လာလျှင်။ အမွှေးဗွေပင်ခေါ်ရသည်။
ဗွေနေရာတွင်အမာရွတ်ရှိလျှင်။ အသားဗွေခေါ်ရသည်။

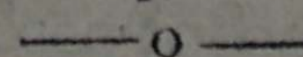
၁၂။ ။ အထူးဖြစ်သောဗွေတို့ကိုပြဆိုခြင်းအကြောင်း။

မြင်းတို့၌နားစောင့်ဗွေမရှိမူ။ ပြာပုံတွင်အိပ်သောခွေးနှင့်တူ၏။
ဆည်းလည်းဝတ်ဗွေတပွင့်လုံးဖြူမူ။ အောက်ကြာဟုခေါ်၏။ တပွင့်
ကြာလည်းခေါ်၏။ ရင်ဝသုံးတန်ကြားဗွေကိုလည်း တပွင့်ကြာဟု
ခေါ်၏။ ဗွေတရာ၊ ကြာတလုံးဟု ဂွေးသူဟောင်းတို့ဆိုရိုးစကားအရ။
အရာမကသော ဗွေတို့တွင်။ ထင်ပေါ်ကောင်းမြတ်သော ဗွေများ
ဖြစ်ကြ၏။ ဗွေတန်ဆောင်မူကား။ စီးသူကျော်ဟိုးဘုန်းတန်ခိုးကြီး
ရာ၏။ ပတ္တမြားချလောက်။ လက်ဖွဲဗွေ။ ဗွေရ။ ထီးရိုးပိုက်ဗွေတို့
မှာ။ အလွန်ကောင်းမွန်သဖြင့်။ ဆင်းရဲသားနှင့်မထိုက်မတန်။ မင်း
သူဌေးရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်သာထိုက်တန်ရာသည်။ သံလျက်ဗွေရှေ့
သို့သွားမူ။ သူရဲကောင်းတို့စီးရာ၏။ နောက်သို့ပြန်မူမစီးရာ။ သစ်
ရောင်းစူး ဗွေနှင့် ပန်းချပ် ဗွေတို့မှာ။ စီးသူကို အပြစ်မကပ်၍။ မ
ထောင်းတာ။ အာမခံဗွေပါလျှင်လည်းကောင်းလှပေ၏။

၁၃။ ။ အထူးဖြစ်သောလက္ခဏာတို့ကို
ပြဆိုခြင်းအကြောင်း။

မြင်းမဖြစ်လျက်။ အစွယ်ပေါက်မူ။ မြင်းဘီလူးခေါ်၏။ မြင်းထီး
ဖြစ်လျက်။ အစွယ်မပေါက်မူ။ မြင်းဟိုင်းခေါ်၏။ ဤကဲ့သို့သောမြင်း
တို့ကို။ မမွှေးမြူအပ်။ ထိုပြင်မှတပါး။ မျက်စိတဘက်ပျက်သောမြင်း။
နှစ်ဘက်ပျက်သောမြင်း။ အင်္ကျီခွဲသော မြင်းတို့ကိုလည်းမမွှေးမြူ
အပ်။ စွန့်ပယ်ရှောင်ကြဉ် အပ်ကုန်၏။

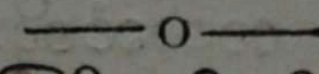
၁၄။ ။မြင်းကောင်း၏လက္ခဏာများကိုပြဆိုခြင်း အကြောင်း။

- ၁-ရင်ဝကျယ်သည်၊
- ၂-အမြီးသွယ်သည်။
- ၃-လည်ဦးကောက်၍ နောက်နိမ့်သည်။
- ၄-ကတင်၌အသားထူသည်။
- ၅-အမွေးအမှင်ချောမောပြေပြစ်သည်။
- ၆-အမွေးအမှင် မထွေးမရှက်ရှင်းလင်းသည်။
- ၇-ကျောက်ကုန်းရိုးဖြောင့်သည်။
- ၈-နံကိုင်းသည်။
- ၉-နံတင်ကုန်းကျယ်သည်။
- ၁၀-မြို့ပန်း မြင့်သည်ဖြစ်၍။ နောက်က ကြည့်သည်ရှိသော်။ ရှေ့ကိုယ်ကိုမမြင်။
- ၁၁-မျက်မြင်အားဖြင့်ကြီး၍။စီးသည်ကာလငယ်သည်။
- ၁၂-ခွါလေးဘက် အမြင်အားဖြင့် ထူ၍။ ကိုင်ငင် ကြည့်သည်ရှိသော်-ပါးသည်။
- ၁၃-ခွါတို့သည်။ရွှေဖလားကို မှောက်၍ထားဘိသကဲ့သို့။ မောက်မောက်စွင့်စွင့်အလွန်တင့်တယ်သည်။
- ၁၄-ရှေ့ခွါတို့သည် ဝန်း၍။နောက်ခွါတို့သည် ချန်းကုန်သည်။
- ၁၅-အမြီးသည်။ ပိုးချည်မြှင်ကို မထွေးမရှုပ်စေခြင်းငှါ။ ဇီးဖျင်၍ ထားဘိသကဲ့သို့၊ကျော့ရှင်းတင့်တယ်သည်။
- ၁၆-မြီးရိုးမြီးခေါင်းသွယ်သည်။
- ၁၇-နားရှက်ငယ်သည်။
- ၁၈-လည်ရင်းကြီး၍၊လည်ပျားငယ်သည်။
- ၁၉-ဝမ်းကြောများသည်။
- ၂၀-သိုမွေးနှင့် ရင်မွေးတစင်တည်းရှိသည်။
- ၂၁-နှာယောင်ဖြောင့်ဖြောင့်တန်းတန်းရှိသည်။
- ၂၂-ပါးရိုးကြေးကွေးကဲ့သို့ဝန်းသည်။

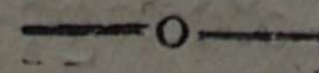
- ၂၃-နဖူးပြင်ကျယ်သည်။
- ၂၄-နှာခေါင်းတွင်းကျယ်သည်။
- ၂၅-သိုအိမ် သိုပတ်ကျယ်သည်။
- ၂၆-အထက်နှုတ်ခမ်း၊ အောက်နှုတ်ခမ်းတို့သည်။ မ ရွဲ့ မစောင်း။ တိုင်း
၍ဖြတ်ဘိသကဲ့သို့။ တညီတည်း အတိအကျရှိသည်။
- ၂၇-နားရှက်တို့သည်။ ကြွရိုးကို ထားကောင်းနှင့် တဘက်စောင်း
ချွန်ထားဘိသကဲ့သို့ချွန်သည်။
- ၂၈-မျက်လုံးတို့သည်။ ကြွက်ဝယ်လောင်း၏ မျက်လုံးကဲ့သို့ ပြူးပြူး
ရွဲရွဲရှိသည်။
- ၂၉-ခေါင်းသည်။ ယုန်ကောင်၏ဥက္ခောင်းကို အရေဆုတ်ခွါ၍ထား
ဘိသကဲ့သို့ရှိသည်။
- ၃၀-နောက်ပေါင်သည်။ တရုတ်စောင်းကဲ့သို့ ကွေးကောက်သည်။
- ၃၁-ရှေ့လက်တို့သည်။ အောက်ကျဉ်း၍ အထက်၌ ကပ်ပြီးလျှင်။
ဖြောင့်ဖြောင့်စင်းစင်း ဝန်းဝန်းကွင်းကွင်းရှိသည်။
- ၃၂-ဦးစွန်း၊ အမြီး၊ မှင်ဆံ၊ လည်ဆံတို့သည်။ မထွေးမရှက်။ သေ
သေသပ်သပ် ညီညီညွတ်ညွတ် ရှိ၍။ သိမ်မွေ့ သေးမြင် များ
ပြားထူထပ်သည်။
- ၃၃-ချည်တိုင်တွင် ကြိုးဖြင့်ချည်ထားသည်ရှိသော်။ ချည်တိုင်ကို
လှည့်လည်ပတ်ရုံလျက်။ ကျင်ကြိုးစွန့်သည်။
- ၃၄-လည်တိုင် ကိုယ်ပြင် အမွေးကောင်းခြင်း-၃-ပါးနှင့် ပြည့်စုံ
သည်။
- ၃၅-ခွါတွင်း ဆက်ရိုး နားထင်။ အနက်-၃-ပါးနှင့်ပြည့်စုံသည်။
- ၃၆-ရှေ့ခွါ မျက်လုံး နှာ။ အဝန်း-၃-ပါးနှင့်ပြည့်စုံသည်။
- ၃၇-နောက်ခွါ။ နား။ ရင်။ အချွန်း ၃-ပါးနှင့်ပြည့်စုံသည်။
- ၃၈-မှင်ရိုး နားရှက် လက်ဖြန့်။ အငယ်-၃-ပါးနှင့်ပြည့်စုံသည်။
- ၃၉-မျက်လုံး ဥက္ခောင်း နှာ။ အကြီး-၃-ပါးနှင့်ပြည့်စုံသည်။
- ၄၀-နှာ တင် ရင်ဝ။ အကျယ်-၃-ပါးနှင့်ပြည့်စုံသည်။
- ၄၁-လည် လက်ကွေး ထိပ်။ အမြင့်-၃-ပါးနှင့်ပြည့်စုံသည်။

- ၄၂-အိပ်သောအခါ။မတ်တတ်ဖြစ်စေ။စင်း၍ဖြစ်စေ။ငြိမ်သက်စွာ အိပ်သည်။
- ၄၃-မစင်ဘင်ပုတ်ကိုစက်ဆုတ် ရွံ့ရှာတတ်သည်။
- ၄၄-ဇောင်း စားခွက် ချည်တိုင် အိပ်ရာနေရာကိုသိသည်။
- ၄၅-ဆက်ခွံ သောအခါ။တဖျတ်ဖျတ်မကိုက်မဝါးမူ၍။ငြိမ်သက် စွာရှိသည်။
- ၄၆-အကြောက်အရှံ့ အလန့်အဖျပ်မရှိ။ ရဲစွမ်းသတ္တိနှင့် ပြည့်စုံ သည်။
- ၄၇-အရှင်ကိုချစ်ခင်လေးမြတ်သည်။
- ၄၈-စီးသည့်အခါ။ အကောက်အကျစ်အခိုအကပ်မရှိ။ အရှင်အ လိုကိုသိ၍။ ရွှင် ရွှင်ပျပျ မွေ့ မွေ့ လျော်လျော်ပျော်ပျော်ပါးပါး စီးလိုရာခရီးသို့။ဖြောင့်တန်းစွာသွားသည်။
ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား။ မြင်းကောင်းမြင်းမြတ်၏ လက္ခဏာ များတည်း။

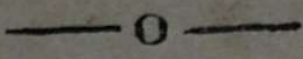
၁၅။ ။ရွှေတိုးဂါမံ။မြင်းကြန့်ကျမ်းရင်းနှင့်။အသာကြန့်မြင်းကျမ်း အထွက်။မြင်းတို့၏အသက်ကိုပြဆိုခြင်းအကြောင်း။

အသက်သုံးနှစ်သားအစွယ်ဘူး၏။ ငါးနှစ်အစွယ်ပေါ်၏။ ၆-နှစ် အစွယ်ဖြူးဖြူးထွက်၏။ ၇-နှစ် အစွယ်ပေါ်တွင် အရွှေ စွန်းလာ၏။ ၈-နှစ်ခေါင်ကျ၏။ ၉-နှစ်ကျပွန်း အစွယ် ရောက်၏။ ၁၀-နှစ် အ လယ်သွားထိပ်တွင်။အမည်းစွန်း၏။ ၁၁-နှစ်အမည်းပြေ၍။ အရွှေ စွန်း၏။ ၂၀-အစွန်းသွား၏ ထိပ်ဖျား တဘက်တချက်တွင်။ မည်း မည်းစွန်း၏။ ၃၀-အစွယ်နှစ်ချောင်းထိပ်မှာ။ အလွှားအလွှားကွာ၍ ကျ၏။ ၃၈-နှစ်အလယ်သွားထိပ်က။ သွားထိပ်ကွာကျ၏။ ၄၀-အ စွယ်ထိပ်တွင်ချွန်ပြန်၏။ ၄၈-နှစ်အလည်သွားနဲ့၏။ အံ့နှစ်ချောင်း ကျိုး၏။ ၅၀-အသက်တမ်းကုန်၏။ မြင်းအသက် ၅၀-တမ်း။ ဆင်အ သက်-၁၀၀-တမ်းဟူ၏။

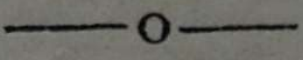
၁၆။ ။ အဿဒိပနိ၏မြင်းကျမ်းအတွက်။ မြင်းတို့၏အသက်ကိုပြဆိုခြင်းအကြောင်း။

မြင်းသည်။ အသက်ဆယ်လရှိလျှင်။ သွား-၁၆-ချောင်းပေါက်၏။ ကြီးအောင်အမွေး-၃-ခါလဲရ၏။ ၂ နှစ် ၆ လရှိသော်။ ခေါင်-၂ ချောင်းပိုက်၏။ ၃-နှစ်ရှိသော်-၄-ချောင်း ပိုက်၏။ ၄-နှစ်ရှိသော် ခေါင်ရံချစ်ချွန်းကျန်၏။ ၅-နှစ်ရှိသော်ပွင့်၏။ သွားစည်၏။ အစွယ်ပေါက်၏။ ခြောက်နှစ် ရှိသောအခါ ချွန်းသွား လဲ၍ ဆောက်ချွန်းသဏ္ဍာန်ရှိသောသွားသည်။ ဆောက်လုံးသဏ္ဍာန်ဖြစ်လာ၏။ ၇-နှစ်ရှိသော်။ ရေကန်တည်သည်။ အဝါဖြစ်စေ။ အရွှေဖြစ်စေ စွန်း၏။ ၈-နှစ်၊ ၉-နှစ်၊ ၁၀-နှစ်တွင်တဖြည်းဖြည်းအမည်းစွန်းလာ၏။ ၂၀-တိုင်လျှင်အစွန်းသွား၏။ တဘက်တချက်မှာစွန်း၍ မဲမဲထင်လာ၏။ လုံးပြီးလျှင်တို၍လာ၏။ ၃၀-ရှိလျှင်၊ အစွယ်-၂-ချောင်းထိပ်မှာ အလွှာလိုက်ကွာ၏။ ၃၀ နှစ်မှာ၊ အလယ်သွားထိပ်အထပ်ကွာကျ၏။ ၄၀-ပြည့်လျှင်အစွယ်တဖန်ချွန်ပြန်၏။ ၄၀-နှစ်မှာ၊ အလယ်သွားနဲ့၍။ အံ-၂-ချောင်းကျိုး၏။ ၅၀-တွင်အသက်ဆုံး၏။

၁၇။ ။ ရဝိဇနာဟာလိဒ္ဓဿဟူသောဂါထာအရ၊ နေ့နံအလိုက်စီးအပ်သောမြင်းကိုပြဆိုခြင်းအကြောင်း။

တနင်္ဂနွေသား။ မြင်းရွှေကိုစီးရာ၏။ တနင်းလာသား။ မြင်းဖြူကိုစီးရာ၏။ အင်္ဂါသား။ မြင်းနက်။ ဗုဒ္ဓဟူးသား။ မြင်းဖြူမြင်းရွှေ။ ကြာသပတေးစနေ။ မြင်းနိုမြင်းနက်။ သောကြာသား။ အုန်းခွန်တို့ကိုစီးရာ၏။

၁၈။ ။ ဖြူဖြူဆွတ်ဆွတ်။ မြင်းဖောင်းဝတ်။ သင့်မြတ်ဘယ်နေ့သားတို့နည်းဟူသော။ အမေးပုစ္ဆာအရ။ စွယ်စုံကျော်ထင်ကျမ်း၌ပါလာသော။ အဖြေဝိသဇ္ဇနာလင်္ကာကို။
ပြဆိုခြင်းအကြောင်း။

ကျော်စောဝှန်းဝေ။ တက်သစ် နေသို့။ မှတ်လေလူများ။ အမျိုးသားတို့။ ဦးဖျားစထွေ။ တနင်္ဂနွေသား။ မြတ်ယောက်ျားကား။ မြင်း

လားယာဉ်ကြီး။ မွေးရွာစီးကာ။ အပြီးသုခ။ ချမ်းသာရလိမ့်။ စန္ဒဒိဝါ။
 တနင်းလာကာ။ သာဉ်သာဖြူဆွတ်။ ပေါင်းဝတ်စီးမြောက်။ ချမ်းသာ
 ရောက်လိမ့်။ ထိုနောက်တခြား။ အင်္ဂါသားမူ။ မကြားမကွက်။ မွေး
 နက်မှန်လှ။ စီးတို့ရမူ။ မြင်ကြသူတို့။ လွန်နှစ်လို့၏။ ထိုမြို့တထူး။ ဗုဒ္ဓ
 ဟူးတုံ။ စုံပူးနှစ်ထွေ။ မွေးရွာ မွေးမြူ။ စီးမူ အလျောက်။ ချမ်းသာ
 မြောက်ရှင်။ ထိုနောက်ကြာသပတေး။ တွေးတွေးနီစင်။ မနက်လျှင်
 လည်း။ မြီးမှင် မည်းစေ။ စီးတုံ ပေကာ။ လွန်ချမ်း မြလိမ့်။ ထိုမှ
 သောကြာ။ နေ့သားမှာကာ။ ချမ်းသာကြီးလို။ အုန်းခွန်ညိုကို။ မှီခို
 ကြည့်ရှု။ စီးနင်းပြုလေ့။ မနုမင်းဆွေ။ ရက်စနေကာ။ ဝါရွှေနီကျန်။
 အလွန်တွတ်တွတ်။ စီးတို့လတ်ကာ။ မပြတ်ရန်ငြိမ်။ စည်းစိမ်ချမ်း
 သာ။ ကြီးကျယ်ရာသည်။ စည်လာမှတ်တိရှေးထုံးသည်။

မြင်းလက္ခဏာကျမ်းဤတွင်ပြီး၏။

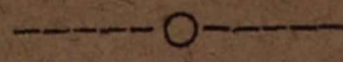

အင်္ဂလိပ်ဘာသာလမ်းပြ

လက်စွဲစာအုပ်

ကို။တတိယအကြိမ်ထပ်မံပုံနှိပ်လုပ်ဆောင်ပြီးစီးကြောင်း။

ပညာဝန်ထောက်မင်း-ဦးမောင်ကလေးသည်။ မြန်မာလူကြီး
 လူငယ်-လူရွယ်-လူလတ်တို့ အဘွက်။ အင်္ဂလိပ်ဘာသာ စာရေး
 စာဘတ်စကားပြောဆိုခြင်းများ၌ ဆရာမရှိဘဲ။ မိမိအလိုအလျှောက်
 စာအုပ်ကိုဆရာတင်၍။ လေ့လာသင်ကြား နားသည် တတ်မြောက်
 စေခြင်း အကျိုးငှါ။ အေ။ ဘီ။ စီ အက္ခရာကစ၍။ သံနေ သံသား
 အဓိပ္ပာယ်သွား သဒ္ဒါနည်းများနှင့်တကွ။ အလုံးစုံ ထည့်သွင်းတော်
 ပြုလျက်။ ဤအင်္ဂလိပ်ဘာသာ လမ်းပြလက်စွဲ စာကို။ အထက်က
 ၂-ကြိမ်တိုင်။ ပုံနှိပ်လုပ်ဆောင်ရာ။ ဝယ်ယူအသုံးပြုသူတို့။ ကောင်း
 စွာအကျိုးခံစား ကြရသည့်အတွင်း။ ကျွန်ုပ်တို့ထံ။ ထပ်ခါထပ်ခါ
 မှာထားသော်လည်း။ လွန်ခဲ့သည့်တနှစ်လောက်ကပင်။ ထိုစာအုပ်
 ကုန်စင်ရှိ သဖြင့်။ မှာထားသူတို့ထံ။ မပေးမပို့နိုင်ဖြစ်ပါသည်။ သို့ရာ
 တွင်။ တို့ချဲ့ပြင်ဆင် ထပ်ဖြည့်ပြီးလျှင်။ တတိယအကြိမ် ထပ်မံပုံ
 နှိပ်လုပ်ဆောင်ရာ။ ယခုအခါ ပြီးစီးရှိပါသောကြောင့်။ မန္တလေးမြို့။
 မြန်မာသမားတော်တို့ဆေးတိုက်ကြီးတွင်။ စာတအုပ်လျှင်-ဒီ-ကျ
 နှင့်။ မှာထားရရှိနိုင်ပါသည်။ ဤစာအုပ်ကို။ မြန်မာစာ ဘတ်စကား
 သူဒိန်းမများပင်။ ကြည့်ရှုနားလည်နိုင်အောင်။ အလွယ်ဆုံးနည်းနှင့်
 စီရင်ရေးသားထားပါသည်။ ယခုခေတ်အခါ။ အင်္ဂလိပ်စာကို မဆို
 ထားဘိ။ အင်္ဂလိပ်စကားတတ်မြောက်လျှင်ပင်။ ရောင်းရေးဝယ်မှု။
 မီးရထား။ ဒီးသင်္ဘော။ စာတိုက်။ ကြေးနန်းအတွက်။ ဆက်ဆံမှုတို့၌။
 လွန်စွာအသုံးဝင်သဖြင့်။ မိန်းမသောကျားမဆို။ ဤစာအုပ်ကို လေ့
 လာသင်ကြား တတ်မြောက်သည့်အခါ။ ပညာရတနာဟု ဆိုအပ်
 သော။ အစိုးမပြတ်နိုင်သည့် အကျိုးဆူးကို။ အသက် ရှည်သမျှ
 ကာလပတ်လုံး။ သုံးဆောင်ခံစားရပါလိမ့်မည်။

